

ønskeligt, og jeg har kun saaledes kunnet forklare mig, at den ærede 2de Landstingsmand for 2den Kreds (Thalbiger) troede, at der ikke var nogen Uenighed tilstede. Denne Uenighed vil jeg derfor forsøge at give et Udtryk, idet jeg siger, at Uenigheden er i selve Majoritetens Udkast og der fremkommer som en Selvmodstgelse. Jeg vil søge at udtrykke dette kort og bestemt for, at give den ærede Ordfører, der sandsynligviis vil resumere Forhandlingerne om dette Affnit, Anledning til at gaae det imøde. Det Princip, hvorfra Majoritetens Udkast er gaaet ud og som er udtalt i § 8, er, at Sneefastningsbyrden ikke skal betragtes som en Skattebyrde, der fordeles efter Skatteevnen, men som et personligt Arbejde. Men dette Princip forlades paa det Eklatanteste og der opstaaer den største Modsigelse i § 9, der siger, at Communen kan lade Arbejdet udføre ved leiede Folk. Disse leiede Folk betales af Communens Kasse, og denne Udgift bliver da at reparere som en communal Skat. Man gaaer altsaa ud fra, at det er en personlig Forpligtelse, der hviler isølge Folketallet — med de Undtagelser, som nærmere ere fastsatte — paa den mandlige Befolkning uden Forskjel; men i § 9 foreskriver man en Form, hvorved det bliver til en Skat fordeelt efter Skatteevnen; thi saasnart Sneefastningen udføres af leiede Folk, bliver den betalt efter Hartkornet eller efter Formue og Leilighed. Uenigheden er altsaa for det Første den, at Majoriteten vil have Sneefastningen betragtet som en personlig Byrde uden Hensyn til Skatteevnen, imedens de, der bekæmpe dette, ville have den betragtet som en Byrde, der falder paa Communen, som den maa præstere og som den saa maa fordele nogenlunde paa samme Maade som en anden Skattebyrde. Dette, som Majoriteten ikke vil erkende, naar Sneefastningen udføres ved personligt Arbejde, erkjender Majoriteten selv, naar der er Tale om at lade Arbejdet udføre ved leiede Folk. Deri troer jeg, at Uenigheden viser sig; men saavidt jeg seer, er der ikke blot en Modstæning mellem Udvalgets Majoritet og dem, der ville have fastholdt enten Hartkornet eller Hartkornet i Forening med andre Momenter, der kunne komme i Betragtning ved en Skatte-

byrde, men Uenigheden har trængt sig ind i Majoritetens Udkast som en Modstgelse mellem §§ 8 og 9.

Ordføreren: Jeg havde saa langt fra tænkt paa at resumere denne vistnok allerede meget vidtløftige Debat, at jeg havde haabet ikke tiere, at skulle tage Ordet angaaende dette Affnit; men det af den sidste ærede Taler Ansørte nøder mig dertil. Jeg kan ikke paa nogen Maade erkende, at der ligger den allermindste Modstgelse, end sige en saadan grov Selvmodstgelse imellem § 8 og 9 som den, hvorfra Udvalgets Majoritet er stget. Det er allerede fra den allerførste Dag under 1ste Behandling af mig personlig gjort gjældende, at dette Arbejde er et Naturalhøveri, som i sidste Instants er uaføseligt. Dette udsuffer naturligviis ikke, da ethvert Naturalshøveri altid er et Onde, at man saavidt mulig skal søge det afløst, og det skeer paa den ganske simple Maade at indrømme alle Communer, hvad der so endogsaa udtryffeligt i det foreliggende Udkast er forudsat, at ville være det ordentlige Tilfælde i Kjøbstæderne, at lade Arbejdet udføre ved leiede Folk; men efter den særegne Bessaffenhed af det Arbejde, hvorom her er Tale, vil der til enhver Tid og uvarslet kunne indtræde saadanne Omstændigheder, hvor selv den bedst organiserede Sneefastning ved leiede Folk vil findes aldeles utilstrækkelig, og hvor Staten for de offentlige Veies Vedkommende og de Vedkommendes egen Interesse med Hensyn til alle Bivele ikke kunne være tjente med at lade det berøe, indtil de langt om længe kunne blive ryddede ved leiede Folk, hvor man altsaa med andre Ord maa gribe til Naturalpræstationer, og naar dette Tilfælde indtræder, saa er det, man mener, at der ikke kan være Tale om Fordeling paa Hartkornet, men at der slet ingen anden Veier er at gaae end den at tage den tilstedeværende Arbeidskraft. Det er ganske overladt til Communerne selv; det er forudsat, at det vil ske allevegne i Kjøbstæderne, og ogsaa i de mere velhavende Sogne, at man under ordinære Forhold vil søge Arbejdet udført ved leiede Folk; det er i det Hele taget Noget, der berøer deels paa vedkommende Communes Til-